

Sygn. akt: I C 615/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Maria Matyja

Protokolant: sekr. sąd. Joanna Kotowska

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2014 r. w Olsztynie

sprawy z powództwa **M. M.**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki M. M. kwotę 81770 zł (osiemdziesiąt jeden tysięcy siedemset siedemdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 73000 zł od dnia 30 listopada 2009r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 2250 zł od dnia 17 kwietnia 2014r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 3400 zł od dnia 24 października 2012r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 3120 zł od dnia 17 kwietnia 2014r. do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki M. M. kwotę 7806 zł (siedem tysięcy osiemset sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Olsztynie tytułem nieuiszczonych wydatków:

- od powódki M. M. kwotę 166, 58 zł (sto sześćdziesiąt sześć złotych pięćdziesiąt osiem groszy)

- o d pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 666,30 zł (sześćset sześćdziesiąt sześć złotych trzydzieści groszy)

UZASADNIENIE

Powódka M. M. pozwem wniesionym w dniu 2 października 2012r. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 76.400,-zł z ustawowymi odsetkami co do kwoty 73.000,-zł od 29 listopada 2009r. do dnia zapłaty, a co do kwoty 3.400,-zł ustawowymi odsetkami od daty doręczenia pozwu pozwanemu do dnia zapłaty, oraz należnych kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu podała, że w dniu 27 lipca 2008r. na drodze nr (...)doszło do wypadku drogowego w wyniku którego powódka doznała ogólnych potłuczeń ciała, złamania obojczyka lewego z przemieszczeniem odłamów, złamania wieoodłamowego kręgosłupa lędźwiowego (...)i wstrząśnienia mózgu. Obrażenia te spowodowały rozstrój zdrowia na okres przekraczający 7 dni. Sprawcą wypadku był S. M., który prawomocnym wyrokiem został

uznany winnym popełnienia czynu z art. 177 § 1 k.k. i skazany na karę (...)pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres (...). Ponadto od sprawcy wypadku na rzecz powódki zasądzono nawiązkę kwocie 400,-zł tytułem zadośćuczynienia na naruszenie czynności narządu ciała.

Bezpośrednio po wypadku powódka przebywała przez okres od 27 lipca do 6 sierpnia 2008r. na (...)w O., gdzie dokonano repozycji i stabilizacji złamania przętem R.oraz stabilizację (...). Po wykonanych zbiegach powódka była leczona farmakologicznie, założono jej gorset J.”a oraz temblak ortopedyczny.

W październiku 2008r. powódka była ponownie hospitalizowana w (...)z powodu złamania obojczyka lewego w trakcie leczenia i migracji przęta R.. W trakcie tej hospitalizacji dokonano korekcji położenia przęta R.. Podczas kolejnego pobytu w szpitalu w sierpniu 2009r. usunięto metal zespalający złamanie.

Od listopada 2008r do sierpnia 2009r. powódka przeszła (...)cykli rehabilitacji, w wyniku których uzyskano jedynie okresowe zmniejszenie dolegliwości bólowych. W okresie od 30 października 2010r. do 30 czerwca 2012r. powódka poniosła koszty związane z rehabilitacją nie refundowaną przez NFZ w kwocie 3.400,-zł.

Począwszy od 25 września 2008r. do 31 października 2012r powódka na podstawie orzeczenia o stopniu niepełnosprawności wydanego przez Miejski Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności został najpierw zaliczona do osób o znacznej niepełnosprawności a następnie umiarkowanej.

Przed wypadkiem powódka była osobą bardzo aktywną zawodową. Była pracownikiem dydaktyczno naukowym prowadzącym prace badawcze, których w związku z wypadkiem i doznany urazem nie mogła kontynuować i umowy menadżerskie które podpisała bezpośrednio przed wypadkiem zostały jej wypowiedziane.

Sprawca wypadku od odpowiedzialności cywilnej był ubezpieczony u pozwanego, który likwidując szkodę ostatecznie przyznał powódce odszkodowanie w kwocie 40.804,71 zł, z tego kwotę 37.000,-zł tytułem zadośćuczynienia.

Zdaniem powódki przyznane odszkodowanie oraz kwota zadośćuczynienia są rażąco zaniżone w stosunku do uszczerbku na zdrowiu, którego doznała i jego ciągle odczuwanych skutków w postaci oszpecenia bliznami i doznawanych dolegliwości fizycznych i psychicznych.

Pozwany (...) S.A. w W., któremu odpis pozwu został doręczony w dniu 24 październik 2012r., wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na jego rzecz należnych kosztów procesu.

Nie kwestionując swojej odpowiedzialności co do zasady, zarzucił że likwidując szkodę wypłacił powódce kwotę 46.893,05zł, w tym 37.000,-zł tytułem zadośćuczynienia, 433,-zł tytułem zwrotu kosztów przejazdu, 2.746,-zł tytułem zwrotu kosztów leczenia , 4.908,79zł tytułem utraconych korzyści oraz 1.805,zł tytułem kosztów opieki.

Podniósł, że pozwany nie odpowiada za całokształt zdrowia powódki . Powikłania zrostu obojczyka na skutek przesunięcia przęta stabilizującego obojczyk nie są zdaniem pozwanego normalnym następstwem złamania, a wynikiem nieprawidłowego leczenia, za co pozwany nie odpowiada.

Zarzucił też, że powódka nie poparła żadnymi dowodami swego twierdzenie o możliwości habilitacji i związanymi z tym możliwościami zarobkowymi. Zarzucił też, że niezasadne jest domaganie się przez powódkę zasądzenia odsetek od 29 listopada 2009r. w sytuacji, gdy szkoda została zgłoszona pozwanemu w dniu 17 listopada 2009r.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

W dniu 27 lipca 2008r. około godziny (...)na drodze nr (...)doszło do wypadku drogowego w ten sposób, że kierujący samochodem marki F. (...)nr rej C- (...)S. M.stracił panowanie nad kierowanym pojazdem i zjechał na przeciwległy pas ruchu, gdzie zderzył się prawidłowo jadącym z kierunku przeciwnego samochodem marki S. (...)Nr rej (...)w wyniku czego pasażerka S.– powódka M. M.doznała ogólnych potłuczeń ciała, złamania obojczyka lewego z przemieszczeniem

odłamów, złamania wieoodłamowego kręgosłupa lędźwiowego (...) i wstrząśnienia mózgu. Obrażenia te spowodowały rozstrój zdrowia na okres przekraczający 7 dni.

Sprawca wypadku prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Olszynie z dnia 15 grudnia 2008r. Sygn. akt II K 1491/08 został skazany na karę jednego roku pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 2 lat. Wyrokiem tym zasądzono od sprawcy wypadku na rzecz powódki nawiazkę w kwocie 400,-zł w celu zadośćuczynienia za naruszenie czynności narządu ciała. Apelacja sprawcy wypadku od tego wyroku została uznana za oczywiście bezzasadną wyrokiem Sądu Okręgowego w Olszynie z dnia 16 marca 2009r. Sygn. akt VII Ka 151/09.

(akta sprawy karnej Sądu Rejonowego w Olszynie II K 1491/08, wyrok k 13 -14 akt sprawy.)

Bezpośrednio po wypadku powódka została przewieziona do (...)w O.gdzie na (...)stwierdzono ogólne potłuczenia, złamanie trzonu (...), złamanie trzonu obojczyka lewego z przemieszczeniem, wstrząśnienie mózgu.

W dniu 29 lipca 2008r. dokonano otwartej repozycji i stabilizacji złamania przętą R., stabilizację (...). Po zabiegu zaopatrzone powódkę w gorset (...)i (...). Powódka była też leczona farmakologicznie. Przy wypisie w dniu 6 sierpnia 2008r. zalecono zdjęcie szwów w poradni ortopedycznej w dniu 11 sierpnia 2008r. kontrole w poradni ortopedycznej w dniu 3 września 2008 celem oceny zrostu kostnego obojczyka lewego, a dniu 27 października 2008r. celem oceny zrostu kostnego trzonu (...). Wypisano też powódce pyralginum 500 w razie bólu

Kolejny raz powódka przebywała w Wojewódzkim Szpitalu (...) w O. na Oddziale (...)Urazowej od 16 do 17 października 2008r. gdzie po rozpoznaniu złamania obojczyka lewego w trakcie leczenia i migracji przęta R. dokonano operacyjnej korekty ustawienia tego przęta w obojczyku lewym.

Podczas pobytu w w/w Szpitalu w okresie od 4 do 7 sierpnia 2009r. operacyjne usunięto metal.

(dokumentacja medyczna szpitalna k 15 -124, 25-27, 28, zeznania powódki k 369-370, płyta CD k 372)

Na podstawie skierowania z dnia 21 listopada 2008r. powódka była poddawana rehabilitacji w Szpitalu MSWiA z (...)w O.na Oddziale (...)Pobyt Dzienny. Leczyła się też w (...).

(dokumentacja rehabilitacji k 29 -78, k 203, dokumentacja leczenia neurologicznego k 84-99)

Od stycznia 2010r. powódka uczęszczała też 2 razy w tygodniu na zajęcia rehabilitacyjne do (...). Świadek H. F. (1)zeznała, że mimo intensywnej rehabilitacji , której powódka wciąż wymaga ciągle odczuwa ona silne bóle w okolicach doznanego urazu. Funkcjonowanie powódki bez stałej rehabilitacji byłoby niemożliwe.

(zaświadczenie z (...)k 79,83, 100, 188, 204,205, karty zabiegów k 80-82, rachunki k 105-112, zeznania świadka H. F. (2)k 245, płyta CD k 246, zeznania powódki k 369-370, płyta CD)

Powódka korzystała też z leczenia psychiatrycznego

(dokumentacja poradni zdrowia psychicznego k 101-104, zeznania powódki jak wyżej)

Orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności z dnia 25 września 2008r. powódkę zaliczono do stopnia niepełnosprawności znacznej do 30 września 2009r. z koniecznością korzystania z pomocy osoby trzeciej, a następnie do okresu do 30 listopada 2015r. do niepełnosprawności umiarkowanej.

(orzeczenia o niepełnosprawności k 114-, 115, 206)

Od 2000r. powódka pracowała w różnych jednostkach naukowo – badawczych prowadząc badania naukowe. Pracowała też na podstawie umowy o pracę z dnia 18 czerwca 2007r. w Spółce z o.o. (...) w W. w charakterze przedstawiciela medycznego za wynagrodzeniem 5.500,-zł brutto, a od 18 lipca 2008r. kontrakt menadżerski, który został z powódce wypowiedziany w dniu 14 października 2008r. Od 12 maja 2008r. łączyła powódkę umowa o pracę

z (...), na czas określony do 14 maja 2009r., a od 15 maja 2009r. na czas nieokreślony gdzie została zatrudniona w charakterze pracownika naukowo- dydaktycznego na stanowisku adiunkta za wynagrodzeniem 3000,-zł miesięcznie . Powódka w chwili wypadku miała stopień naukowy doktora nauk biologicznych i cieszyła się bardzo dobrą opinią w środowisku naukowym.

(świadczenia pracy k 116, 117, umowa o pracę k 118-123 z N., kontrakt menadżerski k 128-132, wypowiedzenie tego kontraktu k 133, umowa z (...) k 124-127, dorobek naukowy powódki i opinie i niej k 134-163, k 208, zeznania powódki k 369-370, płyta CD k 372)

Pismem z dnia 28 października 2009r. powódka zgłosiła szkodę pozwanemu Ubezpieczycielowi. Pismo to wpłynęło do pozwanego w dniu 30 października 2009r. Pozwany wypłacił powódce kwotę 46.893,05zł, w tym 37.000,-zł tytułem zadośćuczynienia, 433,-zł tytułem zwrotu kosztów przejazdu, 2.746,-zł tytułem zwrotu kosztów leczenia , 4.908,79zł tytułem utraconych korzyści oraz 1.805,zł tytułem kosztów opieki.

(zgłoszenie szkody k 164-173 , oraz k 97 -87 akt szkody, k 174-187, akta szkody)

Powódka przesłuchana w charakterze strony zeznała ponadto, że bezpośrednio po wypadku przez okres kilku miesięcy wymagała stałej opieki ze strony męża i rodziców. Podobnej treści są zeznania jej męża R. M., który po wypadku żony zajmował się nie tylko nią ale i ich dwuletnią córką, której powódka nie była w stanie nawet wziąć na ręce. Powódka bardzo cierpiała tak fizycznie jak i psychicznie. Do chwili obecnej codziennie przyjmuje środki przeciw bólowe.

(zeznania powódki k369-370 ,płyta CD k372, zeznania R. M. k 245 , płyta CD k 246)

Świadek A. K. zeznał, że w roku 2011r. powódka była leczona z powodu uszkodzenia stawu kolanowego. Nie zajmuje się on leczeniem złamań obojczyka

(zeznania świadka A. K. k 250 , płyta CD k k249)

Natomiast świadek D. D. (1)lekarz ortopeda pracujący w (...)w O.zeznał, że leczył powódkę po urazie wielonarządowym z powodu złamania kręgosłupa lędźwiowego i trzonu obojczyka. Oba złamania były leczone operacyjnie. Przyznał, że trzeba było ponownie osadzić pręt R.z powodu jego przemieszczenia. Zeznał, też, że zespolenie obojczyka prętem R.jest dynamiczne , mniej obciążające dla pacjenta, ale przy usprawnianiu mogą nastąpić jego przemieszczenia.

Drugą przyczyną przemieszczenia pręta może być obumieranie tkanki kostnej wokół pręta R. w miejscu rozwiercenia kanału szpikowego obojczyka. Wynika to nie z konstrukcji pacjenta lub budowy jego kości, a nie z nieprawidłowości wykonania zabiegu. Takie objawy mogą wystąpić w okresie 1 miesiąca od operacji. Jeśli występują w okresie późniejszym to raczej świadczy o zroście kostnym lub o braku konieczności utrzymywania tego unieruchomienia. Jeśli pręt nie został usunięty to zrostu nie było i jest on potrzebny. Przesunięcie pręta R. nie ma nic wspólnego z prowadzona rehabilitacją.

(zeznania D. D. (1) k 259-260, płyta CD k 261)

Powódka cofnęła wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka M. B..

(protokół k 260, płyta CD k 261)

Z opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii wynika że obrażenia kręgosłupa oraz lewej obręczy barkowej z następowym zespołem bólowym spowodowały u powódki powstanie trwałego uszczerbku w łącznej wysokości (...). Zdaniem biegłego wysokość ustalonego przez niego uszczerbku na zdrowiu jest adekwatna do doznanych obrażeń i związanych z nimi dolegliwości bólowych.

(pisemna opinia biegłego z zakresu ortopedii k 297-298)

Z opinii biegłego z zakresu neurologii wynika, że doznany przez powódkę uraz kręgosłupa, wymagający leczenia operacyjnego, a następnie długotrwałej rehabilitacji spowodował przewlekłe dolegliwości bólowe okolicy lędźwiowo-krzyżowej z istotną dysfunkcją kręgosłupa oraz deficytami neurologicznymi, a w efekcie trwałym upośledzeniem sprawności ruchowej powódki. Zdaniem biegłej biorąc pod uwagę typ urazu, przeprowadzone leczenie, nasilenie objawów, przewlekłość procesu chorobowego oraz krótkotrwałą niepełną poprawę po rehabilitacji należy uznać, że objawy mają charakter utrwalony i rokują pełnego wyleczenia. Biegła określiła, że stały uszczerbek na zdrowiu powódki to(...).

(pisemna opinia neurologa k 325-326)

Pismem procesowym z dnia 17 kwietnia 2014r. powódka rozszerzyła powództwo o kwotę 27.120,zł domagając się zasądzenia tytułem zadośćuczynienia kwoty 97.000,-zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 73.000,-zł od dnia 29 listopada 2009r., a od kwoty 24.000,-zł od dnia 17 kwietnia 2014r. do dnia zapłaty oraz kwoty 6520,-zł z ustawowymi liczonymi od dnia doręczenia pozwu od kwoty 3.400,-zł, i od kwoty 3120,-zł od 17 kwietnia 2014r. Do pisma zostały przez powódkę rachunki za rehabilitację w (...)od września 2012r. do marca 2013r.

(pismo k 345-346, faktury k 347-336)

Sąd Okręgowy zważył:

Powództwo jest częściowo zasadne.

Na wstępie wskazać należy, że podstawę prawną roszczenia powódki stanowi przepis art. 444 k.c., art. 445 k.c., art. 805 i n. k.c. Pozwany przy tym nie kwestionował podstawy swej odpowiedzialności, a więc faktu, że sprawca przedmiotowego wypadku komunikacyjnego posiadał u niego ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego.

W rzeczywistości strony niniejszego sporu podobnie oceniały rozmiar następstw wypadku z dnia 27 lipca 2008 r. w zakresie dotyczącym stanu zdrowia powódki. Pozwany jednak konsekwentnie podnosił, że wysokość dochodzonych przez powódkę roszczeń odszkodowawczych jest zbyt wygórowana, a nadto że aktualny stan zdrowia powódki i doznany przez nią uszczerbek nie pozostaje w związku z wypadkiem, a jest wynikiem nieprawidłowego leczenia.

Ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie Sąd poczynił w oparciu o dokumenty, w szczególności dokumentację medyczną, której prawdziwości i wiarygodności żadna ze stron nie kwestionowała. Nadto Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii oraz neurologii. Obie te opinie, w ocenie Sądu, zasługują na uwzględnienie jako jasne, rzetelne i nie budzące wątpliwości. Powódka nie zgłosiła żadnych zastrzeżeń do powyższych opinii, zaś na zarzuty zgłoszone przez pozwanego biegli szczegółowo ustosunkowali się i odpowiedzieli na wszystkie dodatkowe pytania.

Opinie biegłych są wiarygodne również z uwagi na to, że korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w niniejszej sprawie, w tym z zeznaniami złożonymi w charakterze strony przez powódkę, jej męża R. M., rehabilitantkę H. F. (1), D. D. (1) lekarza operującego powódkę bezpośrednio po wypadku, jak i po przemieszczeniu się zespolecia obojczyka prętem R., którym to co do zasady Sąd dał wiarę. W oparciu tak ustalony materiał dowodowy na można podzielić poglądu pozwanego, iż uszczerbek na zdrowiu, którego doznała powódka jest wynikiem niewłaściwego procesu leczenia. Istotne w tej mierze są zeznania świadka D. D. , że przemieszczenie się pręta zespalającego obojczyk nie jest wynikiem nieprawidłowego leczenia lecz powstaje na skutek przyczyn obiektywnych tkwiących w orgazmie danego pacjenta.

Powódka ostatecznie żądała zasądzenia na jej rzecz od pozwanego zadośćuczynienia w wysokości 97.000,-zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 73.000,-zł od dnia 29 listopada 2009r., a od kwoty 24.000,-zł od dnia 17 kwietnia 2014r. do dnia zapłaty oraz kwoty 6.520,-zł z ustawowymi liczonymi od dnia doręczenia pozwu od kwoty 3.400,-zł, i od kwoty 3120,-zł od 17 kwietnia 2014r. Pozwany wprawdzie nie negował samej zasadności dochodzonego

przez powódkę zadośćuczynienia, kwestionował jednak jej wysokość. Twierdził bowiem, że wypłacona przez niego w toku postępowania likwidacyjnego kwota 37.000,-zł tytułem zadośćuczynienia w pełni rekompensuje doznane przez powódkę krzywdy oraz uwzględnia wszystkie okoliczności mogące stanowić podstawę zasądzenia „odpowiedniej kwoty” z art. 445 § 1 k.c.

W myśl art. 445 § 1 k.c. w wypadku uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę pieniężną tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę, przy czym suma pieniężna stanowić ma ekwiwalent szkody niemajątkowej. Ekwiwalent ten z założenia ma charakter ocenny, w jego ramach bowiem wynagrodzeniu podlegają cierpienia, zarówno fizyczne, jak i psychiczne, trwałe i przemijające.

Zgodnie z utrwalonym już stanowiskiem Sądu Najwyższego, przy ocenie wysokości zadośćuczynienia należy uwzględnić przede wszystkim nasilenie cierpień, długotrwałość choroby, rozmiar kalectwa, trwałość następstw zdarzenia oraz konsekwencje uszczerbku na zdrowiu w życiu osobistym i społecznym (tak Sąd Najwyższy m. in. w wyroku z dnia 10 czerwca 1999 r., UKN 681/98, OSNAP 2000/16/626 oraz w wyroku z dnia 24 października 1968r., I CR 383/68, LEX nr 6407).

W związku z powyższym dla określenia rozmiaru krzywdy doznanej przez powódkę na skutek wspomnianego wypadku komunikacyjnego koniecznym stało się, w pierwszej kolejności, ustalenie skali doznanych przez nią obrażeń ciała i ich następstw. Celem uzyskania wiadomości specjalnych na temat wyżej wskazanych okoliczności Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii oraz neurologii.

W świetle opinii biegłego chirurga (ortopedy) w wyniku wyżej wskazanego wypadku powódka doznała obrażeń ciała w postaci złamania obojczyka lewego z przemieszczeniem odłamów, złamania wieoodłamowego kręgosłupa lędźwiowego (...)i wstrząśnienia mózgu. Szczególnie dotkliwie w codziennym życiu powódki okazały się konsekwencje złamania kręgosłupa lędźwiowego (...). Powódka mimo upływu (...) lat od wypadku nie jest w stanie funkcjonować bez środków przeciwbólowych i systematycznej rehabilitacji usprawniającej.

Stwierdzone u powódki obrażenia w postaci przebytego, wygojonego po leczeniu operacyjnym złamania obrażenia kręgosłupa oraz lewej obręczy barkowej z następowym zespołem bólowym spowodowały u powódki powstanie trwałego uszczerbku w łącznej wysokości (...) rażeń i związanych z nimi dolegliwości bólowych.

Zgodnie z opinią neurologa u powódki uraz kręgosłupa, wymagający leczenia operacyjnego, a następnie długotrwałej rehabilitacji spowodował przewlekłe dolegliwości bólowe okolicy lędźwiowo-krzyżowej z istotną dysfunkcją kręgosłupa oraz deficytami neurologicznymi, a w efekcie trwałym upośledzeniem sprawności ruchowej powódki. Typ urazu którego doznała powódka, przeprowadzone leczenie, nasilenie objawów, przewlekłość procesu chorobowego oraz krótkotrwałą niepełną poprawę po rehabilitacji należy uznać, że objawy mają charakter utrwalony i nie rokuja pełnego wyleczenia.

W tym miejscu zauważyć należy, że ustalony przez biegłego chirurga (ortopedę) i neurologa uszczerbek powstały na zdrowiu poszkodowanej dotyczy tej samej jednostki chorobowej. Jednocześnie należy zwrócić uwagę, iż wydając opinię o stanie zdrowia powódki biegli lekarze nie mieli żadnych wątpliwości, że wyżej wskazane obrażenia powstały w następstwie spornego wypadku komunikacyjnego. Omówione urazy skutkują tym, że obecnie powódka została zaliczona do grona osób umiarkowanie niepełnosprawnych, co potwierdzają przedłożone orzeczenia (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. .

Rozpoznając zasadność i wysokość żądania zasądzenia zadośćuczynienia nie sposób pominąć skali cierpień i trudności, z jakimi powódka zmierzyła się w związku z zaistniałym zdarzeniem. Na skutek przedmiotowego wypadku powódka była trzykrotnie hospitalizowana, a następnie poddana rehabilitacji. Przeszła również kilka zabiegów operacyjnych, a mianowicie zabieg otwartej repozycji i stabilizacji złamania prętą R., stabilizację (...). Po zabiegu była zaopatrzona powódkę w gorset (...)i (...). Na skutek migracji pręta R.niezbędna operacyjna korekta ustawienia tego pręta w obojczyku lewym, a następnie usunięcia tego pręta . Następstwem powyższego jest powstanie u powódki blizn na ciele, w tym liniowej blizny bocznej powierzchni obojczyka lewego oraz punktowych blizn w obrębie nadnasadowym

w miejscu, gdzie umieszczony był pręt R., a także duża widoczna blizna okolic lędźwiowych kręgosłupa. Przez pierwsze (...) miesiące powódka wymagała pomocy osób trzecich w podstawowych czynnościach życiowych.

W świetle zeznań świadka H. F. (1) -rehabilitantki powódka wymaga dalszego leczenia rehabilitacyjnego i ćwiczeń korekcyjnych. Najważniejszym jest bowiem, zdaniem tego świadka jest podjęcie działań zmierzających do zniwelowania skutków w szczególności urazu kręgosłupa.

Przed wypadkiem powódka była dobrze zapowiadającym się pracownikiem naukowo – dydaktycznym. Zawarła z firmą (...) lukratywny kontrakt menadżerski, który na skutek braku dyspozycyjności spowodowanej stanem zdrowia został jej wypowiedziany Nie przedłużono też z nią umowy na (...) w O. w charakterze pracownika naukowo – dydaktycznego.

Sąd rozpoznający niniejszą sprawę w pełni podziela pogląd Sądu Najwyższego, wedle którego głębsze poczucie krzywdy będzie u młodego człowieka niż u człowieka w dojrzałym czy wręcz podeszłym wieku (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 czerwca 2005 r., III CK 392/04, opubl. Lex nr 177203). Oczywistym jest bowiem, że uczestnicząca w wypadku młoda kobieta znacznie silniej przeżywa wypadek drogowy jakim jest zderzenie z rozpędzonym samochodem, który na skutek utraty panowania nad kierowanym przez siebie pojazdem zjeżdża na przeciwległy pas ruchu i uderza w samochód jadący prawidłowo, którego pasażerką była powódka. Nie bez znaczenia też jest następna konieczność długotrwałego leczenia, a tym samym utraty szansy na znaczne zarobki i szybką karierą naukową. Nie sposób przy tym pominąć, że w przyszłości powódka jako młoda kobieta będzie musiała zmagać się z faktem istnienia dużych, widocznych blizn na jej ciele. Nie bez znaczenia jest też fakt, że powódka musiała też skorzystać z pomocy psychiatrycznej nie radząc sobie sama z zaistniałą sytuacją.

Podsumowując stwierdzić należy, że skala doznanych przez powódkę cierpień psychicznych i fizycznych jest z całą pewnością bardzo duża.

Jeszcze raz podkreślić należy, że zadośćuczynienie powinno mieć charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość. Oczywistym jest, że zasądzając zadośćuczynienie Sąd winien się kierować zasadą umiarkowanej wysokości omawianego roszczenia. Nie może ona jednak oznaczać przyzwolenia na lekceważenie takich bezcennych wartości jak np. zdrowie. (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2007 r., I CSK 384/07 czy też wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 1 lutego 2005 r., III APa 9/04)

Biorąc pod uwagę wszystkie wyżej wskazane okoliczności, w szczególności dotyczące rozmiaru cierpień psychicznych i fizycznych doznanych przez powódkę oraz trwałość następstw zdarzenia, Sąd uznał za zasadne żądanie zasądzenia kwoty 75.250,-zł zł tytułem zadośćuczynienia za w pełni uzasadnione, przyjmując, że najbardziej adekwatną kwotą z tego tytułu jest łączna kwota 112.250,- zł. Pozwany bowiem uścił w ramach omawianego żądania kwotę 37.000,-zł - zł. Dlatego Sąd, w oparciu o art. 445 § 1 k.c., zasądził na rzecz powódki od pozwanego pozostałą kwotę 75. 250,-zł,

Wspomnieć jedynie należy, że zadośćuczynienie z art. 445 § 1 k.c. nie podlega ograniczeniu o sumę nawiazki orzeczonej na rzecz poszkodowanego w postępowaniu karnym, aczkolwiek Sąd może brać pod uwagę ten orzeczony środek karny (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 1973 r., II CR 11/73). W tym stanie rzeczy, orzekając w omawianym zakresie, Sąd nie ograniczył należnego powódce zadośćuczynienia o kwotę 400,-zł tytułem nawiazki zasądzonej na rzecz powódki od sprawcy wypadku. Sąd nie znalazł także podstaw do tego, by ewentualnie uwzględnić zasądzoną w postępowaniu karnym kwotę 400,-zł.

W myśl przepisu art. 476 k.c. dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. Zgodnie natomiast z art. 817 § 1 k.c. pozwany obowiązany jest zaspokoić roszczenie odszkodowawcze w terminie 30 dni licząc od dnia zgłoszenia mu szkody. Z akt szkody wynika, że powódka zgłosiła szkodę pozwanemu w dniu 30 listopada 2009r., a zatem pozwany winien spełnić świadczenie wobec powódki do dnia 30 listopada 2009r.

W niniejszej sprawie powódka wniosła o zasądzenie na jej rzecz odsetek ustawowych od dnia 29 listopada 2009r. co do kwoty 73.000,-zł, a od kwoty 24.000,-zł od dnia 17 kwietnia 2014r. Mając na względzie, że zgodnie z art. 321 § 1 k.p.c., Sąd ograniczony jest żądaniem pozwu, zasądził roszczenie odsetkowe od kwoty 73.000,-zł od dnia 30 listopada 2009r. a od kwoty 2.250,-zł od 17 kwietnia 2014r.

Rozstrzygając kwestię roszczenia odsetkowego Sąd nie podzielił poglądu pełnomocnika pozwanego, wedle którego powódce należą się odsetki ustawowe od dnia wyrokowania. Orzeczenie sądu przyznające zadośćuczynienie ma bowiem charakter rozstrzygnięcia deklaratoryjnego, a nie konstytutywnego. Zobowiązanie do zapłaty zadośćuczynienia ma bowiem charakter zobowiązania bezterminowego, przekształcającego się w zobowiązanie terminowe po wezwaniu dłużnika do jego spełnienia (tak (tak Sąd Najwyższy m. in. w wyroku z dnia 28 czerwca 2005 r., I CK 7/05 i z dnia 22 lutego 2007 r., I CSK 433/06). W związku z powyższym Sąd zasądził odsetki ustawowe od zadośćuczynienia jak wyżej.

Jednocześnie Sąd uznał, że zasądzenie zadośćuczynienia w wysokości żądanej przez powódkę, tj. w kwocie 97.000,-zł, a po uwzględnieniu wypłaconego jej zadośćuczynienia, w kwocie 37.000,-zł byłoby nieuzasadnione. Kwota ta bowiem, zdaniem Sądu, jest zawyżona i nie jest utrzymana w rozsądnych granicach odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa, co oznacza, że stanowiłaby źródło wzbogacenia powódki. (powołany już powyżej wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 czerwca 2005 r., III CK 392/04, nadto wyrok z dnia 12 września 2002 r., IV KKN 1266/00, niepubl. oraz z dnia 30 stycznia 2004 r., I CK 131/03, OSNC z 2005 r., Nr 2, poz. 40)

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 445 § 1 k.c., Sąd oddalił roszczenie powódki zapłaty zadośćuczynienia ponad kwotę 75.250,-zł.

Kolejnym roszczeniem zgłoszonym przez powódkę jest odszkodowanie w kwocie 6.520,-zł. Na kwotę tę składają się koszty nierefundowanej przez NFZ rehabilitacji w (...)w łącznej kwocie 6.520,-zł.

Zgodnie z art. 444 § 1 zdanie pierwsze k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Sytuacja poszkodowanego musi być oceniana przez pryzmat wielu okoliczności rozważanych na różnych płaszczyznach pod kątem zwykłego następstwa i ciągu zdarzeń, zatem stanu rzeczy, który w świetle wiedzy i doświadczenia życiowego wystąpiłby przy przyjęciu typowego, najbardziej statystycznie oczekiwanego w danych okolicznościach biegu wypadków.

Niewątpliwie istotnym elementem leczenia powódki jest rehabilitacja zmierzająca do zmniejszenia jeśli nie eliminacji doznawanych przez nią dolegliwości bólowych w okolicy....

Za wiarygodne należy uznać zeznania H. F. (1), że tylko sytematyczna rehabilitacja pozwoli powódce na w miarę komfortowe codzienne funkcjonowanie. Wskazać należy też że zeznania tego świadka korespondują z ustaleniami biegłego neurologa, które Sąd w całości podzielił.

Koszt rehabilitacji powódki, prowadzonej minimum raz w tygodniu to kwota 50,-zł za każdą wizytę. Kierując się powyższymi okolicznościami Sąd uznał, że roszczenie powódki dotyczące odszkodowania w kwocie 6.520,-zł jest w pełni uzasadnione i udowodnione przez powódkę. Odsetki od tej kwoty zasądzono zgodnie z żądaniem powódki. Odpis pozwu doręczono pozwanemu w dniu 24 października 2012r. (k 195) i od tej daty zasądzono odsetki od roszczenia odszkodowawczego w kwocie 3.400,-zł, a od kwoty dalszej 3.120,zł mając na uwadze postanowienia art. 321§ 1 k.p.c. od dnia 17 kwietnia 2014r.

Z uwagi na częściowe uwzględnienie żądań powódki, po myśli art. 100 k.p.c. rozdzielając je między strony stosownie do wyniku sporu.